

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2017/18:1599

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Kurdistan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att erkänna ett självständigt Kurdistan i norra Irak och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för mer självstyre i kurddominerade områden i Syrien, Turkiet och Iran och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att respektera grundläggande mänskliga rättigheter för kurder i Syrien, Turkiet och Iran och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett utökat stöd till kurddominerade områden och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund Kurdistan

Den samlade kurdiska befolkningen utgör idag sannolikt mellan 25 och 30 miljoner människor. Detta gör dem till den största etniska gruppen i världen som formellt saknar ett eget land. När första världskriget var över lovades kurder ett eget land av England, Frankrike och USA men det uteblev trots det första delningsavtalet som undertecknades i Sèvres, år 1920. Den största gruppen kurder befinner sig i nuvarande Turkiet och efter detta avtal gjorde ett antal turkar uppror. Resultatet blev att de tvingade fram ett nytt avtal där kurderna inte längre fick sitt egna land och samtidigt fick chansen att påbörja sin turkifieringspolitik. Sedan dess har många kurder varit involverade i strider om självständighet vilket resulterat i att tusentals människor förlorat sina liv. Hur de kurdiska grupperna har klarat sig och utvecklats har berott lite på vilket land de varit bosatta i då de i många fall haft helt olika förutsättningar. Vad som är klart är att det kurdiska folket trots motsättningar har lyckats hålla ihop och dessutom fortsatt att utvecklas. De har dessutom i kontrast med stora delar av övriga Mellanöstern haft en någorlunda god relation till västvärlden och har på sina håll startat ett flertal fredliga och demokratiska politiska partier.

Kurderna är ett starkt folk som trots motgångar har lyckats hålla ihop. Av den anledningen bör de så länge de kämpar för demokrati och fred få det stöd de förtjänar från omvärlden och då inte minst från ett land som säger sig vara en humanitär stormakt.

KRG-regionen i Irak

Av hänsyn till Turkiet och Iran har de irakiska kurderna inte talat särskilt mycket om totalt självstyre. Den 25 september 2017 är det dock dags för dem att efter många års väntan folkomrösta för självständighet. De kurddominerade områdena i irakiska Kurdistan, även KRG-regionen, har dock i mångt och mycket sedan 1992 haft ett eget parlament med flera fria val. Sedan 2005 är de dessutom erkända som en autonom region i Irak i den irakiska konstitutionen.

De irakiska kurderna skiljer ut sig från kurder i andra länder då de har haft kurdiskspråkiga skolor, egna militära styrkor och andra nationella rättigheter som kurder i grannländerna saknat. Sedan Saddam Husseins fall har irakiska Kurdistan fått än mer självständighet och klassas som betydligt mer stabilt än övriga Irak. De har dessutom haft en god ekonomisk utveckling och förhållandevis mycket fred. Den kurdiska regionalregeringen har utrikespolitiskt sett hållit en hög profil och den kurdiska presidenten Massoud Barzani har mottagits som statschef i Washington. Grannlandet Turkiet har, trots historiska problem mellan turkar och kurder, lyckats odla goda kontakter med den regionala regeringen, vilket i sig har hjälpt till i den ekonomiska utvecklingen. KRG-regionens diplomati har således lyckats skapa hopp om en fredlig lösning i konflikten mellan upproriska kurder i Turkiet och den turkiska staten.

Ingen har kunnat undgå de fruktansvärda händelserna i Irak och Syrien. Islamiska staten har spridit skräck i hela världen och i Irak övergav den irakiska armén i många fall sina posteringar i de norra delarna av landet när terrorgruppens attacker var som värst. Hela paragraf 140-området som den kurdiska regionala regeringen gör anspråk på har tagits över av dess säkerhetsstyrkor peshmerga. Detta visar tydligt den regionala regeringens förmåga till demokratiskt självstyre i det territorium de ser som sitt och vikten av det kurdiska självstyret i just denna region. Vidare har vi sett hur kurderna har visat på solidaritet då de gav kristna, yezidiska och andra minoriteter skydd under Islamiska statens härjningar. Allt det som de irakiska kurderna har lyckats uppnå har bland annat mynnat ut i ett starkt stöd från västvärlden.

Redan då Irak som nation skapades på 1920-talet var landet splittrat och kurderna önskade självständighet. Idag är inte steget till självständighet för regionen särskilt stort. Utöver kontroll över säkerheten i området eller faktumet att de har ett väluppbyggt parlament med flertalet olika politiska partier, finns även en stor potential med framtida exportmöjligheter. Utrikes- och säkerhetspolitiken är förhållandevis västorienterad och pragmatisk. Sverige har redan utvecklat goda diplomatiska förbindelser med den regionala regeringen, och de skulle kunna fungera som ett föredöme genom sin acceptans för minoriteter samt demokratiska och pragmatiska synsätt.

Sverige har tre uttalade krav för att kunna erkänna en självständig stat:

1. Det ska finnas ett folk.
2. Det ska finnas ett territorium.
3. Det ska finnas en regering som kan utöva kontroll över territoriet.

KRG-regionen uppfyller dessa tre krav med råge och en självständighet kan med stor sannolikhet bidra till en mer demokratisk och fredlig utveckling i hela regionen. Om utfallet av KRG-regionens folkomröstning för självständighet blir ja bör regeringen därför erkänna KRG-regionen som en självständig nation under förutsättning att det sker fredligt och att de kan garantera utsatta minoriteters rättigheter och trygghet.

Turkiska, syriska och iranska Kurdistan

Situationen för kurder ser av naturliga skäl olika ut beroende på var de bor. Den största gruppen kurder bor i Turkiet, där de också haft det svårt efter många års intensiv turkifieringspolitik med tvångsförflyttning, mord och trakasserier som följd. Efter två års vapenvila valde Turkiet dessutom att angripa kurdiska mål runt om i Mellanöstern samtidigt som Islamiska staten och andra extremistgrupper attackerat dem i både Syrien och Irak. Nya fredliga kurdiska partier har under flera års tid etablerats i Turkiet. Det kurdiska freds- och demokratipartiet BDP har vunnit flertalet parlamentsplatser i vissa turkiska regioner men många partimedlemmar har fängslats eller på annat sätt hindras från att vara politiskt aktiva. Det kurdiska partiet DTP stämplades också som olagligt och stängdes ned av turkiska myndigheter år 2009 efter anklagelser om kontakter med PKK. 2015 nådde det vänsterradikala partiet HDP med över 13 % av väljarna stora framgångar i Turkiet och nådde hela vägen in i det nationella parlamentet. Detta gjorde att President Erdoğan och styrande partiet AKP tappade majoriteten. Sedan dess har partilokaler tillhörande HDP satts i brand, politiker har fängslats och man utlyste till och med nyval.

I Syrien och Iran finns likaså en stor minoritet kurder som förtrycks, även om de i många fall inte drabbats av samma begränsningar som i Turkiet, där språket och andra kurdiska kännetecken har förbjudits. Kurderna utgör den största minoriteten i Syrien och har tidigare varit en aktiv deltagare i revolutionen mot president Bashar al-Asad. Idag utgör de en av de främsta och mest framgångsrika motståndarna till Islamiska staten genom den militära gruppen YPG (med tillhörande kvinnomilis i YPJ). Denna grupp har sedermera blivit stommen i den väststödda demokratiska alliansen SDF (Syrian Democratic Forces), som kommit att bli Pentagons viktigaste allierade i Syrien och som även inkluderar sekulära araber, kristna och yezidier. I Iran lever en mycket stor del av kurderna i gränsområdet mot Irak och Turkiet. De har under de senaste åren blivit kraftigt nedtryckta av regimen vilket kanske främst visat sig genom mord och fängslanden av politiskt aktiva kurder. Sverige bör stå upp för varje folks grundläggande rättigheter. Regeringen bör därför verka för åtgärder som syftar till mer självstyre och respekt för mänskliga rättigheter åt kurder i kurddominerade områden i Turkiet, Syrien och Iran. Regeringen bör även verka för ett utökat stöd till kurddominerade områden i hela Mellanöstern för att främja en stabil, fredlig och hållbar utveckling.

Markus Wiechel (SD)

Björn Söder (SD)

Johan Nissinen (SD)

Julia Kronlid (SD)

Johnny Skalin (SD)